

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	3.Kf.700.165/2024/4.
A felperes:	felperes (felperes címe)
A felperes képviselője:	Független Rendőr Szakszervezet (felperesi képviselő címe; eljáró jogi képviselő: dr. Tordai Gábor kamarai jogtanácsos)
Az alperes:	Somogy Vármegyei Rendőr-főkapitányság (7400 Kaposvár, Szent Imre utca 14/C.)
Az alperes képviselője:	közfoglalkozási jogviszonyból származó
A per tárgya:	illetményrel (megbízási díj) kapcsolatos közigazgatási jogvita
A fellebbezést benyújtó fél:	az alperes (17. sorszám alatt)
A fellebbezéssel támadott ítélet	Pécsi Törvényszék 10.K.700.734/2023/16. számú ítélete

Í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezésével nem támadott részét nem érinti, fellebbezett részében helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 13.527 (tizenháromezer-ötszázhuszonhét) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes 2010. május 1-től az alperes helység1 Rendőrkapitánysága Osztálylán technikus beosztásban teljesít hivatásos szolgálatot.

[2] A felperes a rendszer1 rendszerben rögzített iratok alapján 2020. évben 2 db ügyben készített tolmács kirendelő határozatot, tolmács díjmegállapító határozatot, záradékot és küldte pénzügyi teljesítésre, vagy dologkörözést visszavonó határozatot; a 2021. évben 112 db ügyben készített tolmács kirendelő határozatot, tolmács díjmegállapító határozatot, záradékot és küldte pénzügyi teljesítésre, vagy dologkörözést visszavonó határozatot, a 2022. évben 105 db ügyben készített tolmács kirendelő határozatot, tolmács díjmegállapító határozatot, záradékot és küldte pénzügyi teljesítésre, vagy dologkörözést visszavonó határozatot; a 2023. évben 5 db ügyben készített tolmács kirendelő határozatot, tolmács díjmegállapító határozatot, záradékot és küldte pénzügyi teljesítésre, vagy dologkörözést visszavonó határozatot.

[3] A felperes 2023. február 3-án szolgálati panaszt terjesztett elő előljárójához a 2020. január 1. - 2023. január 31. közötti időszakban (a továbbiakban: perbeli időszak) a technikus beosztása mellett, abba nem tartozóan, átlagosan a szolgálatteljesítési ideje közel felében ellátott többletfeladatokért (nyomozások megszüntetése, határozathozatal, tolmács- és fordító kirendelések, díjmegállapítások, díjjegyzékek, statisztikai adatlapok, helyszínmegtekintések, jelentésírások, járőrszolgálatok, Covid, migrációs ellenőrzések, akciókban való részvétel), amiért az illetményalap 100%-ának megfelelő havi megbízási díjat és törvényes késedelmi kamatot igényelt. Panaszával az előljáró nem értett egyet, azt felterjesztette az alperes vezetőjéhez, aki a határozatszám1 számú határozatával megalapozatlanság miatt elutasította azt. Megállapította, hogy a technikus feladatellátás a felperes munkaidejének hozzávetőleg 20%-át töltötte ki. A felperes a bünygyi szolgálati ág feladatrendszeréhez kapcsolódó más tevékenységeket a munkaköri leírása alapján és a technikus feladatellátás elsődlegessége mellett végezte, a bünygyi tevékenységhez kapcsolódó feladatmeghatározása jogszerű volt, amiért megbízási díj nem jár.

A módosított kereset és a pontosított védírat

[4] A felperes a módosított keresetében az alperes kötelezését kérte elmaradt megbízási díj címén 2020. január 1-től 2023. január 31-ig (2020. június, október, 2021. január kivételével) összesen 33 hónapra (2020-ban 10 hónap vonatkozásában, 2021-ben 11 hónap vonatkozásában, 2022-ben 12 hónap vonatkozásában) mindösszesen 1.314.100 forint megbízási díj, annak középídőtől (2021. július 16.) számított késedelmi kamata, valamint perköltsége megfizetésére.

[5] Állította, hogy beosztásába a szolgálatteljesítési idejének átlagosan 40 %-át kitevő nyomozói, vizsgálói és járőri feladatok nem tartoznak bele. A rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálti jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 44.§ (1) bekezdése és 45.§ (1) bekezdése felhívásával kifejtette, hogy a jogi szabályozás a munkakört és a munkaköri leírást elhatárolja, a hivatásos munkaköréhez (beosztásához) kell meghatározni munkaköri leírásában a ténylegesen végzendő feladatokat, és az nem fedhet le több másik beosztást. Ezt elfogadva teljesen kiüresedne a besorolásra, az

illetményre vonatkozó szabályozás, illetve a Hszt. 71.§ (1) bekezdés c) pontja alapján járó megbízási díj jogintézménye. A rendőrség csak egy adott beosztáson belül határozhatja meg a munkaköri feladatokat, a jogszabály által szabályozott besoroláshoz és illetményhez kötve van, márpedig technikai beosztásába – mely alapvetően a helyszíni nyomok rögzítésére létesített munkakör –, a tolmácskirendelések, díjmegállapítások, eljárást megszüntető határozatok, statisztikai adatlapkészítések, helyszínmegtekintések, adatgyűjtések, körözéssel összefüggő határozatkészítések a nyomozói, illetve vizsgálói munkakörbe tartoznak (Kúria Mfv.I.10.751/2016/4., Kf.III.45.173/2021/4.).

[6] A megbízási díj igényelt összegét differenciáltan terjesztette elő, figyelembe vette, hogy 2020. év folyamán kevesebb többletvevékenységet látott el, mint az azt követő két évben, ezért 2020. tekintetében az illetményalap 75%-ában, 2021. és 2022. vonatkozásában az illetményalap 100%-ában érvényesítette az igényt.

[7] Az alperes a pontosított védiratában a kereset elutasítását kérte, azt jogalapjában és összezszerűségében is vitatta. Előadta, hogy a 2020. november 27-ig hatályban volt, a büntetőeljárások keretében lefolytatandó szemlék végrehajtásáról és a bűnügyi technikai tevékenység egységes szabályozásáról szóló 13/2012. (VII. 30.) ORFK utasítás (a továbbiakban: ORFK utasítás) 6/D. pontja alapján a technikai beosztáshoz tartozó feladatkör elvégzéséhez elsőbbséget kell biztosítani, ugyanakkor a normahely felhatalmazást adott az egyéb feladatok végrehajtására is. Az utasítás 2020. november 27-től hatálytalan, ezidőtől nincs hatályban olyan norma, amely kógens módon szabályozná a technikai feladatellátást. A felperes a kifogásolt feladatokat munkaköri feladatként és nem többletfeladatként végezte.

[8] Álláspontja alátámasztásaként hivatkozott arra, hogy a bűnügyi technikus az alapfeladatait szemle keretében végzi. A nyomozás és az előkészítő eljárás részletes szabályairól szóló 100/2018. (VI. 08.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Korm. rendelet) mellékletének 8. pontja a technikus tevékenységét magában foglaló szemlét, mint bizonyítási eszközt sorolja fel, egyike a büntető eljárási cselekményeknek, azoktól nem elkülöníthető; a szembesítés, felismerésre bemutatás, a helyszíni kihallgatás, tanúmeghallgatás, vagy a szemle végrehajtása a klasszikus bűnügyi tevékenységbe illesztett munkafolyamat, annak szerves része, vagyis a bűnügyi szolgálati ág szerteágazó tevékenységébe illeszthető a nyomozói vagy vizsgálói tevékenység is, mely nem igényel önmagában kivételes szaktudást, a bizonyítási alapfeladatok közé tartozik.

[9] Előadta, hogy a felperes közterületi járőrszolgálatot a perbeli időszakban összesen 5 esetben végzett, mely nem minősül tartós feladatellátásnak, másrészt a Járőr- és Őrszolgálati szabályzatról szóló 13/2017. (III. 24.) ORFK utasítás (a továbbiakban: Járőr- és Őrszolgálati Szabályzat) 6. I. alcíme rendelkezik a bűnügyi járőrszolgálatról, és a szabályzat 55. pontja lehetőséget biztosít a bűnügyi szolgálatot ellátó állomány részéről a közrendvédelmi szolgálati ág állományával közös járőrszolgálat ellátására is. Mindazonáltal a közterületi járőrszolgálat ellátását pótszabadsággal kompenzálta.

[10] A jogalap megállapítása esetére akként érvelt, hogy a ténylegesen ellátott többletfeladatok aránya és az elvégzett feladatok egyszerűbb jellege (határozatonként átlagosan maximum 10 – 15 perc időigény) alapján a minimális, az illetményalap 50%-os mértékű megbízási díj indokolt. Állította, hogy a felperes 11. sorszámú iratához csatolt kimutatása szerint 2020. vonatkozásában éves szinten az össz-munkaórákat figyelembe véve a felperes plusz tevékenysége 1,16%, 2021-ben 10,4%, 2022-ben pedig 9,2%. volt, mely nem meríti ki a rendszerességet.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[11] Az elsőfokú bíróság kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek elmaradt illetmény (megbízási díj) címén 1.178.820 forintot és ezen összeg után 2021. július 16-tól kezdődően a kifizetés napjáig járó, minden naptári félévre a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal egyező késedelmi kamatot.

[12] Elsőként azt vizsgálta, hogy a felperes részéről kimutatott, az alperes részéről tényszerűen nem vitatott többlettevékenységek kimerítették-e a megbízási díjra való jogosultság törvényi tényállását. Megállapította, hogy a felperes 2020-ban 10 hónap tekintetében, 2021-ben 11 hónap, és 2022-ben 12 hónap tekintetében olyan többlettevékenységeket látott el, amelyek nem tartoztak a beosztási feladatai közé. A hasonló tényállású ügyek következetes bírósági gyakorlatát figyelembe véve nem értett egyet az alperes azon érvelésével, hogy a hivatkozott többlettevékenységek a bűnügyi tevékenység részfeladatait képezték, melyet a munkaköri leírásban is rögzítettek; kiemelte, hogy a beosztásba tartozó feladatok korlátlanul nem bővíthetők. A munkaköri leírásnak az a rendelkezése, amely csak megnevezi az adott feladatot, de nem részletezi az ahhoz kapcsolódó teljes feladat tartalmát, nem minősül konkrét feladatmeghatározásnak, mely felhatalmazná az alperest, hogy ezzel kibővítsé teljes egészében a beosztást és a munkakört (Kúria Kf.VII.45.125/2022/5.).

[13] Az ORFK utasítás hatályaon kívül helyezése sem módosította az e vonatkozásban kialakult bírói gyakorlatot (Kúria Mfv.I.10.751/2016/4., Mfv.II.10.516/2017/4., Kf.VII.39.247/2020/4., Kf.VII.39.389/2021/4.).

[14] Megállapította, hogy a perben nem volt vitatott, hogy a felperes által ellátott többlettevékenység a munkaideje 40%-át kitette. Az összecszerűség meghatározásánál figyelembe vette a felperes részéről ellátott többlettevékenységek jellegét, valamint az azzal összefüggő munkaidőt arányosan, és azt, hogy ezeket a tevékenységeket a felperes rendszeresen, folyamatosan végezte, ezért nem tartotta eltúlzottnak a felperes részéről előterjesztett 75%-os (28.987 forint), illetőleg 100%-os (38.650 forint) mértéket.

[15] Az adott irat hitelesítésének időpontja nem takarja teljes mértékben az irat elkészítésének pontos idejét, és az ahhoz szükséges információk összegyűjtésének teljes időtartamát. Az iratokat a rendszerben úgy rögzítették, hogy azok 1-10 perc alatt készültek el, azonban az egyes, ehhez kapcsolódó résztvékenységeket a rendszer nem mutatja ki. Életszerűnek minősítette a felperesi nyilatkozatot e vonatkozásban is, nem osztotta az alperesi álláspontot.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[16] Az alperes a fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a megbízási díj havi összegének az illetményalap 50%-ának megfelelő megállapítását kérte.

[17] Álláspontja szerint a törvényszék megsértette a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományát érintő személyügyi igazgatás rendjéről szóló 31/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: BMr.) 35.§ (6) bekezdését, a megbízási díj összegének mérlegeléssel történő megállapítása során a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 84.§ (2)

bekezdése alapján alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 346.§ (4)-(5) bekezdését, a Kp. 78.§ (2) bekezdését és a Pp. 279.§ (1) bekezdését.

[18] Fellebbezésének indokai szerint az ítélet [39] bekezdése tévesen állította, hogy: „*a perbeli esetben nem volt vitás alperes részéről, hogy a felperes ellátta azon feladatokat, amelyekre nézve a kimutatását csatolta, ezek többlettevékenységet jelentettek és munkaideje 40%-át kitették*”. Vitatta ugyanis a per során a felperes által készített munkaidőkimutatás alapulvételével számított munkaidő ráfordítást; kimutatást készített a felperes 11. sorszámu iratához csatolt táblázat figyelembevételével, amelynek alapján a felperes plusztevékenységét részletezte, amely 2020. vonatkozásában éves szinten 1,16% volt, 2021-ben 10,4%, 2022-ben pedig 9,2%. Az ítélet [39] bekezdésében rögzített 40%-os mérték jelentősen eltér a kimutatás alapján kiszámított munkaidőráfordítástól, így iratellenesnek minősül. Az ítélet [41] bekezdésében foglalt megállapítással szemben éppen a felperesi álláspont és kimutatás elfogadásával számította ki a 16. sorszámu jegyzőkönyvben rögzített többlettevékenységek időigényét. A mérték tekintetében az ítélet [42] bekezdése téves következtetés eredménye, hogy munkaidejének jelentős részét kitevő, munkakörébe nem tartozó feladatokat látott volna el a felperes. Az ítélet jogi indokolásában az azt alá nem támasztó, ellentétes tartalmú bizonyítékokat a bíróság nem vette számba, a bizonyítékok egyenként és összességében történő értékelésének elmulasztásával az ügy érdemére kiható módon megsértette a bizonyítási eljárás szabályait, és eltúlzott mértékben (75% és 100%) állapította meg felperes megbízási díjra való jogosultságát. A bíróság a bizonyítékokat okszerűtlenül mérlegelte, azokból nyilvánvalóan csak az ítélettől eltérő következtetésre lehet jutni, az ítéletben foglalt következtetésre nem.

[19] Az elsőfokú bíróság a Kp. 84.§ (2) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 346.§ (4)-(5) bekezdése megsértésével nem adta kellő indokát a megítélt megbízási díj összegének, mérlegelési tevékenysége nem felel meg az okszerűség követelményének és a BMr. 35.§ (6) bekezdésének, mely szerint a helyettesítési díj mértékét a többletfeladat nagysága, a megbízással járó többletterhek, a helyettesített szolgálati beosztás besorolása alapján a Hszt. 71.§ (4) és (5) bekezdésében foglaltak figyelembevételével kell meghatározni. Valamennyi szempontot összességében kell mérlegelni, és a rendvédelmi szerv tagja által elvégzett feladatokat egyedileg megvizsgálva lehet arról dönteni, hogy a ténylegesen ellátott többletfeladat milyen mértékű megbízási díjat von maga után.

[20] A feladatellátás mennyiségének megállapítása során a rendszeresség, amely a megbízási díjra való jogosultság megállapításának a feltétele, ismételten már nem értékelhető, mint magasabb összegű megbízási díjat megalapozó körülmény. A többlettevékenység jellegét a bíróság a mérték meghatározásánál figyelembe vette, azonban nem részletezte, hogy milyen módon, egyáltalán milyen jellegét vette figyelembe, különösen, hogy a felperes egyszerűbb részfeladatokat látott el, azok nem voltak összetettek vagy bonyolultak, az átlagosan elvárható precizitáson túl plusz odafigyelést, szakértelmet nem igényeltek, ellátásuk bármely bűnügyi szakterületen foglalkoztatott hivatásos állományútól általánosan elvárható. Másrészt a nyomozói, vizsgálói és a technikai feladatok azonos fizetési kategóriába tartoznak, mely azonos felelősségi szintet is jelent.

[21] A felperes az ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte.

[22] Álláspontja szerint az alperesnek a Hszt. 71.§ (4) és (5) bekezdésére és a BMr. 35.§ (6) bekezdésére történt hivatkozása alaptalan, a megállapított és az alperes által sem vitatott pertárgyi többletfeladatok rendszerességet és folyamatosságot mutattak, azok eset (darab) száma meghatározott, 2021-2022. években átlagosan (nem számítva az utazási időket, aktatanulmányozást, postázást) minimálisan is havi 15 órában végezte, így a megítélt havi

megbízási díj mértékének bírósági értékelése aránytalanságot, okszerűtlenséget, különösen kirívó okszerűtlenséget nem eredményezett. A munkaidőmennyiségen kívüli nehézségeket a 2024. január 9-i beadványában bemutatta.

A Fővárosi Ítéltábla döntése és annak jogi indokai

[23] A fellebbezés - az alábbiak szerint - nem alapos.

[24] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 108. § (1) bekezdése alapján a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között, a Kp. 99. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó Kp. 77. §-a alapján tárgyaláson kívül eljárva bírálta felül. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást a rendelkezésre álló peradatok alapján helyesen rögzítette, az abból levont jogi következtetése és érdemi döntése is helytálló; azzal az ítéltábla egyetértett. A fellebbezésben foglaltakkal összefüggésben a következőket emeli ki.

[25] Az alperes fellebbezése a megbízási díj jogalapját nem vitatta, kizárólag annakösszecszerűségét kifogásolta és a bizonyítékok mérlegelésének okszerűtlenségét állította, kiemelve, hogy a 16. sorszámú jegyzőkönyvben rögzített, általa kiszámított többlettevékenységek időigényét, mint bizonyítékot számba véve, az elmulasztott, (egyenként és összességében való) bizonyítékértékeléséből nyilvánvalóan csak az ítélettől eltérő következtetésre lehet jutni.

[26] Az összecszerűség körében az alperesi vitásra figyelemmel a másodfokú bíróság vizsgálta az elsőfokú bíróság mérlegelési tevékenysége jogszerűségét.

[27] A közszolgálati jogviszonnyal kapcsolatos perek elbírálása során is érvényesülő elv, hogy a bizonyítékok mérlegelésével hozott döntés, ha a mérlegelés nem iratellenes, nem okszerűtlen, illetve logikai ellentmondást nem tartalmaz, a fellebbezési eljárásban nem bírálható felül. Nem állapítható meg a jogszabálysértés, ha a fellebbezés a bizonyítékok okszerű mérlegelését támadja (BH1993. 768., BH1998. 401.). A perbeli esetben nem volt megállapítható a bizonyítékok kirívóan okszerűtlen, illetve iratellenes mérlegelése, ezért a megbízási díj mértékének megváltoztatására az ítéltábla nem látott lehetőséget az alábbiakra figyelemmel.

[28] Az irányadó ítélkezési gyakorlat szerint a megbízási díj mértéke az ellátandó munkaköri feladatokhoz köthető, a Hszt.71.§ (1) bekezdés c) pontja alapján azért jár, mert a rendvédelmi szerv tagja a beosztásához tartozó eredeti munkaköri feladatoktól eltérő többletfeladatot végez és ezt a többletterhet a Hszt. 71. § (5) bekezdésében a jogalkotó az illetményalap 50-200%-áig terjedő összegű megbízási díjjal kompenzálja. A BMr. 35. § (6) bekezdése alapján a helyettesítési díj mértékét a többletfeladat nagysága, a megbízással járó többletteher, a helyettesített szolgálati beosztás besorolása alapján a Hszt. 71. § (4) és (5) bekezdésében foglaltak figyelembevételével kell meghatározni. A Kúria számos döntésében kiemelte, hogy a munkáltató mérlegelési jogkörébe tartozó kérdés az, hogy az eredeti munkakör mellett ellátott többletfeladatokra tekintettel a megbízási díjat milyen mértékben határozza meg (Kfv.VII.37.780/2020/5.). A mérlegelés szempontjait a munka bonyolultsága, az eredeti munkaköri feladatokhoz viszonyított időigénye, annak gyakorisága, az arra előírt többlettudás birtokában kell meghatározni, valamennyi szempontot összességében kell mérlegelni, és a rendvédelmi szerv tagja által elvégzett feladatok egyedi vizsgálata alapján kell arról döntenie, hogy a ténylegesen ellátott többletfeladatért milyen mértékű megbízási díj jár.

[29] A felperes bűnügyi technikus beosztása mellett folyamatosan, rendszeresen többletfeladatokat látott el többletfelelősséggel, ami alapján az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja, (4) és (5) bekezdése alapján, hogy a felperes megbízási díjra jogosult.

[30] Az irányadó ítélkezési gyakorlat alapján a munkáltató mérlegelési jogkörébe tartozó kérdés, hogy az eredeti munkakör mellett ellátott többletfeladatokra tekintettel a megbízási díjat milyen mértékben határozza meg (Kúria Kf.VII.39.246/2020/4.). Ha a munkáltató a többletszolgálat ellátásáért nem határoz meg díjazást, az azzal összefüggésben indított perben a megbízási díj mértékének a megállapítása a jogszabály által meghatározott keretek között az eset valamennyi körülményének mérlegelésével a bíróság feladata.

[31] A jogalkotó a bírósági gyakorlatra bízta, hogy adott megbízási díj kellő ellentételezés-e a többletfeladat ellátásnak a rendelkezésre álló %-os keretben. Ebben a körben, mint mérlegelésen alapuló döntésnek a jogellenessége csak akkor vitatható, amennyiben az törvényt sértő (kirívóan okszerűtlen mérlegelés eredménye), az alperes fellebbezése azonban erre vonatkozó megalapozott érvelést nem tartalmazott.

[32] Az elsőfokú bíróság a Kp. 78.§ (2) bekezdését nem sértette meg, az elvégzett egyedi vizsgálat alapján kellő súllyal vette figyelembe a felperesi előadás szerint az elvégzett többletmunka alperesi állításról eltérő időigényét, a 2024. január 9-i felperesi beadvány tartalmát az egyéb feladatok időigényével kapcsolatban helytállóan értékelte megalapozott bizonyítékként annak alátámasztására, hogy az irat hitelesítésének időpontja (1-10 perc) nem takarja az irat tényleges elkészítésének valós időráfordítását (nem tükrözi a plusz folyamatokat, tanulmányozást, információgyűjtést, karbantartást). Megalapozott mérlegelés, okszerű értékelés alapján állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy az iratok a rendszerl rendszerben úgy lettek rögzítve, hogy azok 1-10 perc alatt készültek el, azonban az egyes, ehhez kapcsolódó résztvevőket a rendszer nem mutatta ki. A mérték meghatározásánál továbbá helytállóan vette figyelembe a felperes részéről ellátott többlettevékenységek jellegét, valamint az azzal összefüggő munkaidő arányosan, és azt is, hogy ezeket a tevékenységeket a felperes rendszeresen, folyamatosan el kellett, hogy lássa, mely számára folyamatos megterhelést eredményezett.

[33] Az ítéltábla összességében rögzíti, hogy az elsőfokú bíróság a megbízási díj mértékére vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket nem sértette meg, a mérlegelés törvényben biztosított kereteit nem lépte túl, mérlegelése során a jogszabályban megjelölt szempontok figyelembevételével határozta meg jogszerűen a megbízási díj összegét, a konkrét egyedi mérlegelésének indokairól részletesen indokolásában számot adott, a mérlegelés okszerűségét az alperes megalapozottan cáfolni nem tudta.

[34] Az alperes ugyan hivatkozott a fellebbezésében arra, hogy a Pp. 346. § (4) bekezdésébe ütközik, hogy az elsőfokú bíróság a megbízási díj mértéke vonatkozásában elfogadta a felperes álláspontját, figyelmen kívül hagyta azonban, hogy a felperes beosztásába nem tartozó többletfeladatok nem vitatott elvégzése, annak tényleges mértéke - teljeskörű nyilvántartás hiányában - nem mutatható ki pontosan, azonban azt a felperes – nyilatkozata alapulvételével - szolgálata közel felében (40 %-ában) biztosan ellátta, az pedig meggyőző erővel mutatta be, hogy az egyszerűbb részfeladatok esetében az iratok azért készülnek el 1-10 perc alatt, mert azok addig a napig félkész állapotban vannak a rendszerl rendszerben. Az alperes fellebbezése alapján az ezzel összefüggő konkrét jogszabálysértés nem határozható meg, és nincs erre vonatkozó megalapozott érvelés, ezért ezek hiányában az ítéltábla a fellebbezési eljárásban - ebben a körben - nem vizsgálhatta az elsőfokú bíróság ítéletét. Az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékok egyenként és összességében történő értékelésével jogszabálysértés nélkül jutott arra a következtetésre, hogy a felperes a megbízási díjra jogosultságot megalapozó mértékben látott el munkaköréhez nem tartozó

többletfeladatot, és erről indokolásában számot is adott, a Kp. 84. §-a szerint alkalmazandó Pp. 346. §-ában foglalt követelményeknek az ítélet megfelelt.

[35] A fent kifejtettekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezéssel nem támadott jogalapi részét nem érintette, fellebbezéssel támadott összecszerzési részében a Kp. 109. § (1) bekezdése értelmében helybenhagyta.

[36] A perveztes alperes a Kp. 99. § (3) bekezdés és 35. § (1) bekezdése útján alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése szerint köteles viselni a pernyertes felperes másodfokú eljárásban felmerült, jogtanácsosi munkadíjból álló perköltségét, melynek összegét az ítéltábla a felperes által felszámítottnál alacsonyabb összegben állapított meg, igazodva a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontjában, valamint (5) bekezdésében, továbbá 4. § (1) bekezdés a) pontjában foglaltakhoz.

[37] Az alperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 5. § (1) bekezdés c) pontja szerint személyes illetékmentességben részesül, ezért a feljegyzett 43.288 forint fellebbezési illetéket a Kp. 99. § (3) bekezdése és 35. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 102. § (6) bekezdése értelmében az állam viseli.

[38] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 116. § d) pontja zárja.

Záró rész

Budapest, 2024. szeptember 25.

dr. Robotka Imre s.k.	dr. Drávecz Margit Gyöngyvér s.k.	dr. Stumpf-Rádai Ágota s.k.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró